

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 1 i 3

Poslovni broj: Povrv-69/2023-33

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Rijeci, u ime Republike Hrvatske, po sucu pojedincu Nataši Vukić, u pravnoj stvari tužitelja CONTO COMERC d.o.o., Rab, Palit 69, OIB: 98980623938, kojeg zastupa punomoćnik Predrag Jengiće, odvjetnik u Rabu, Palit 68, protiv tuženika UGO ENERGY d.o.o., Rab, Mundanije 46B, OIB: 99181468031, (ranije NOSHI UGOSTITELJSTVO j.d.o.o. Rab), kojeg zastupa punomoćnik Marko Rogić, odvjetnik u Zajedničkom odvjetničkom uredu Gjergj Lekaj i Marko Rogić u Rijeci, Grivica 6, radi isplate 1.824,94 EUR s kamatama, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 25. studenoga 2024. u prisutnosti zakonskog zastupnika tužitelja, zamjenice punomoćnika tužitelja, zakonskog zastupnika tuženika i punomoćnice tuženika, 3. siječnja 2025.,

p r e s u d i o j e

I. U cijelosti se održava na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj Ovr-3710/2022 od 1. rujna 2022. koje je donio javni bilježnik Miljenka Katunar Zrinski iz Krka, u dijelu u kojem je tuženiku naloženo da isplati tužitelju 1.824,94 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na:

- 829,51 EUR od 2. rujna 2019. do isplate;
- 124,43 EUR od 2. rujna 2019. do isplate;
- 746,57 EUR od 10. listopada 2019. do isplate;
- 124,43 EUR od 10. listopada 2019. do isplate, koje teku od 2. rujna 2019. do 31. prosinca 2019. po stopi od 8,30% godišnje, od 1. siječnja 2020. do 30. lipnja 2020. po stopi od 8,11% godišnje, od 1. srpnja 2020. do 31. prosinca 2020. po stopi od 7,89% godišnje, od 1. siječnja 2021. do 30. lipnja 2021. po stopi od 7,75% godišnje, od 1. srpnja 2021. do 31. prosinca 2021. po stopi od 7,61%, od 1. siječnja 2022. do 30. lipnja 2022. po stopi od 7,49% godišnje, od 1. srpnja 2022. do 31. prosinca 2022. po stopi od 7,31% godišnje, od 1. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za pet postotnih poena, u roku od 15 (petnaest) dana.

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi prouzročeni parnični trošak od 1.420,11 EUR, u roku od 15 (petnaest) dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio prijedlog za ovrhu javnom bilježniku protiv tuženika kao ovršenika radi isplate 1.824,94 EUR s kamatama na temelju vjerodostojne isprave – računi kupaca broj 194/01/1; broj 195/01/1; broj 225/01/1; i broj 226/01/1.

2. Na rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Miljenka Katunar Zrinski iz Krka, poslovni broj: Ovr-3710/2022 od 1. rujna 2022., kojim je u cijelosti prihvaćen prijedlog za ovrhu, tuženik je podnio prigovor. Osporio je u cijelosti utuženu tražbinu. Istaknuo je prigovor zastare. Navodi da je bio s tužiteljem u pregovorima vezano za pružanje knjigovodstvenih usluga, međutim stranke se u konačnici nisu suglasile oko svih bitnih stavaka suradnje i ugovora, posebno zbog činjenice da je tužitelj tuženiku predložio potpis ugovora u kojem su uvjeti suradnje bili bitno drugačiji od ranije dogovorenog u pregovorima, zbog čega u konačnici nije potpisan ugovor niti je ostvarena poslovna suradnja. Nije u nikakvom poslovnom odnosu bio s tužiteljem.

3. Rješenjem poslovni broj Povrv-157/2022-2 od 10. ožujka 2023. stavljeno je izvan snage rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj Ovr-3710/2022 od 1. rujna 2022 u dijelu u kojem je određena ovrha te su ukinute provedene radnje, a postupak je u tom dijelu nastavljen kao povodom prigovora protiv platnog naloga.

4. U daljnjem tijeku parničnog postupka, tužitelj je podneskom od 7.7.2023. izložio tužbu. Tuženik je po zakonskom zastupniku 2019. angažirao tužitelja za pružanje knjigovodstvenih usluga, a tužitelj je po zakonskom zastupniku Sandri Gabrić te usluge redovito pružao. Tuženik je sve ranije račune koje mu je tužitelj ispostavio za pružene knjigovodstvene usluge knjižio u svojim poslovnim knjigama, pa tako i utužene račune, za koje sada tvrdi da su izdani bez osnove i parametara, pri čemu na primljene račune nije prigovorio. Tvrditi da nije postajala poslovna suradnja između stranaka proturječna je opsežnoj email korespondenciji vođenoj između zakonske zastupnice tužitelja i djelatnika tuženika putem e mail adrese grandgrill.rab@gmail.com s koje su dolazili nalozi za pružanje usluga, a koji su uključivali i povezana društva i pogone te ukupno 7 registratora dokumentacije samo za tekuću godinu koja je predana nakon prekida suradnje. Zakonska zastupnica tužitelja je bez ikakve naknade nakon prekida suradnje nastavila obavljati knjigovodstvene usluge i nužne radnje kako za tuženika ne bi nastala eventualna šteta, pogotovo obzirom da je tijekom 2020. nad tuženikom bio porezni nadzor. Svi računi tuženiku su dostavljani putem e maila te su svi raniji računi plaćeni, osim posljednjih utuženih računa za usluge pružene u kolovozu i rujnu 2019. za koje su računi ispostavljeni 1.9.2019. i 1.10.2019.. Ističe se kako su računi koje je tužitelj ispostavljao tuženiku u skladu s postignutim dogovorom između stranaka i povećanim obimom posla, a koji dogovor je potvrđen i kroz međusobnu poslovnu praksu, što je razvidno i iz ranije ispostavljenih računa koji su u cijelosti podmireni. Obim posla višestruko se povećavao za vrijeme ljetnih mjeseci kada je bilo potrebno, između ostalog, vršiti prijave i obračune plaća za 28 radnika, knjižiti tuzemne ulazne i izlazne račune i račune iz trećih zemljama te konstantno i redovito upozoravati tuženika na pravodobnu dostavu kompletne i točne poslovne dokumentacije kako bi poslovne knjige bile uredne i kompletne.

5. Tužitelj je predložio određivanje prethodne mjere sukladno odredbi čl. 501.a Zakona o parničnom postupku te je sud prihvatio prijedlog tužitelja i odredio zabranu banci na isplatu utuženog iznosa s kamatama.

6. U daljnjem tijeku postupka tuženik je izložio odgovor na tužbu u podnesku od 11.10.2023.. navodi da ugovor s tužiteljem nije sklopljen. Netočni su navodi tužitelja kako je tuženik sve utužene račune za pružene knjigovodstvene usluge knjižio u svojim poslovnim knjigama obzirom da isto ne odgovara stvarnom stanju. E-mail korespondencija dostavljena od strane tužitelja također ne dokazuje ni na koji način koje bi točno usluge tužitelj pružio tuženiku ali niti u kojem opsegu, već potvrđuje samo postojanje korespondencije između stranaka uz svega nekoliko naloga tuženika čija eventualna vrijednost, ukoliko bi isti bili izvršeni, nikako ne bi mogla odgovarati utuženom iznosu u ovom postupku. Tužitelj nije dostavio niti dokaze za navodno pružene knjigovodstvene usluge nakon prekida suradnje i nužne radnje poduzete, prema navodima tužitelja, kako za tuženika ne bi nastala eventualna šteta. Čak i kada bi tužiteljevi navodi o pružanju knjigovodstvenih usluga bili osnovani, a što tuženik osporava, tuženik ističe da je upravo neplaćanjem dijela računa jasno iskazao tužitelju da dio usluga nije obavljen odnosno da su računi izdani neosnovano i u iznosima suprotno bilo kakvom ranijem dogovoru jer da su isti izdani za pružene usluge i u skladu s postignutim dogovorom, tužitelj bi iste svakako u cijelosti podmirio. Predložio je da sud odbije tužbeni zahtjev.

7. U konkretnom slučaju riječ je o sporu male vrijednosti u kojem se tužbeni zahtjev odnosi na potraživanje u novcu (1.824,94 EUR) koje ne prelazi svotu od 6.636,14 EUR (50.000,00 kuna), te u kojem je tužitelj dužan najkasnije u podnesku predanom sudu u roku od 15 dana od primitka rješenja kojim je ukinut platni nalog iznijeti sve činjenice na kojima temelji svoje zahtjeve i predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje iznijetih činjenica. Tuženik je dužan najkasnije u roku od 15 dana od primitka tužiteljevog podneska iznijeti sve činjenice na kojima temelji svoje zahtjeve i predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje iznesenih činjenica te predložiti održavanje usmene rasprave (čl. 461.a st. 3. i 4., a u svezi s čl. 502. st. 1. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP-a, Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 – Odluka USRH, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22).

8. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za isplatu naknade za pružene knjigovodstvene usluge od 1.824,94 EUR s kamatama prema računima (4 kom.) za razdoblje kolovoza i rujna 2020..

9. Među strankama je sporno postojanje poslovnog odnosa, visina naknade, zastara.

10. Radi razjašnjenja spornih i odlučnih činjenica, sud je proveo dokaz uvidom u dokumentaciju u spisu, te saslušanjem zakonskog zastupnika tužitelja Sandra Gabrić (str. 187-189 spisa) i zakonskog zastupnika tuženika Kastriot Noshi (str. 189-190 spisa). Te dokaze sud je cijenio svakog zasebno, jednako kao i sve dokaze zajedno u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP-a, Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 – Odluka USRH, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 80/22), te je na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog dokaznog postupka sud ocijenio da je tužbeni zahtjev osnovan.

11. Na temelju provedenog dokaznog postupka (iskaza zakonskog zastupnika tužitelja i zakonskog zastupnika tuženika, te uvida u dokumentaciju u spisu-e mail korespondenciju) sud je zaključio da su parnične stranke bile u poslovnom odnosu temeljem usmenog ugovora o pružanju knjigovodstvenih usluga koji je uređen

odredbama ugovora o dijelu iz Zakona o obveznim odnosima (dalje: ZOO-a, "Narodne novine" br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23., 155/23.).

12. Nisu osnovani navodi tuženika iz prigovora da nije bio u nikakvom poslovnom odnosu s tužiteljem. Tuženik već u stranačkom iskazu priznaje poslovni odnos s tužiteljem koji je trajao od siječnja 2019. do rujna 2019., ali osporava visinu naknade koju bi bio dužan platiti tužitelju kao cijenu za pružene knjigovodstvene usluge. Iz provedenih dokaza je očito da stranke nisu precizno dogovorile ni opseg poslova koje će tužitelj izvršavati niti naknadu koju će tuženik plaćati. Posljedično tome, kako je tijekom godine rastao opseg poslova koje tužitelj obavlja, tako je rasla i cijena njegovih usluga, odnosno naknada koju potražuje. I sam tuženik priznaje da mu je raslo poslovanje prema ljetnim mjesecima pa da su zato tužitelju "rasli apetiti". Sud smatra da se ovdje na radi o "rastu apetita" tužitelja nego o naknadi koju je tuženik dužan platiti u uvećanom iznosu u odnosu na mjesece izvan sezone zbog porasta opsega posla za tužitelja. Tužitelj je naveo da je jedan njegov radnik bio zadužen samo za tuženika u ljetnim mjesecima. Sud smatra da taj navod nije ni pretjeran ni nelogičan. Naime, logično je da cijena usluga ne može biti ista za obračun plaće 5-6 radnika u odnosu na obračun plaće za 25 radnika u ljetnoj sezoni (s obzirom da su se radnici izmjenjivali te da je za svakog trebalo obračunati plaću). Ako je tužitelj otvorio nekoliko ugostiteljskih objekata od ožujka do lipnja, onda naknada ne može biti ista kao i za vođenje jednog ugostiteljskog objekta, odnosno tuženika. To bi tuženiku trebalo biti poznato, jasno, životno i logično. U odnosu na navode da je tužitelju plaćao naknadu za račune koji se odnose na Hotel Jaska na ruke u koverti, radi se o činjenici koju bez potvrde nije moguće dokazati, a teret dokaza je na tuženiku. Tuženik nije u pravu kada tvrdi da je kod plaćanja u gotovini na ruke oslobođen plaćanja PDV-a. Tuženik je obveznik PDV-a te je isti dužan platiti temeljem zakona, neovisno o načinu plaćanja. I kad se ugovara naknada odnosno cijena između dviju pravnih osoba samtra se da je ugovoren iznos bez PDV-a, dok se PDV obračunava kod izdavanja računa. Plaćanje PDV-a je nesporno, temelji se na zakonu i prihod je državnog proračuna pa isti nije potrebno posebno ugovarati, već obračunati na računu kod isporuke dobara i usluga. Tuženik ne postupa po zakonu ako smatra da plaćanjem u gotovini nije dužan platiti PDV.

13. Nadalje, za utužene račune broj 194/01/1 od 829,51 EUR; i broj 195/01/1 od 124,43 EUR iz dopisa Porezne uprave od 19.9.2023. na str. 84. spisa proizlazi da je tuženik koristio odbitak pretporeza slijedom čega se smatra da tražbina tužitelja postoji, osim ako tuženik ne dokaže protivno (čl. 221.b ZPP-a). Iz istog dopisa Porezne uprave proizlazi i da po računima broj 225/01/1 od 746,57 EUR, broj 226/01/1 od 124,43 EUR tuženik nije koristio odbitak pretporeza jer ih nije niti evidentirao u poreznim evidencijama, međutim navedeno ne dokazuje da tuženik nije bio u poslovnom odnosu s tužiteljem jer se radi o računima koji su istih ili približno istih iznosa kao i prethodni. Ta posljednja dva računa se vremenski odnose na sam kraj poslovne suradnje s tuženikom. Iz kartice kupaca na str. 63 spisa od 1.1.2009. do 1.10.2019. proizlazi da je tuženik platio 10 računa prije utuženih pa i ta činjenica ukazuje na poslovni odnos i naknadu za usluge. Tuženikov prigovor zastare sud je ocijenio neosnovanim jer je tužba (prijedlog za ovrhu) podnesena unutar roka od 3 godine od dospijeca računa (čl. 228. ZOO-a).

14. Iz svega navedenoga sud je zaključio da između stranaka postoji poslovni odnos iz ugovora o dijelu u kojem naknada nije fiksno ugovorena, pa je tuženik dužan platiti uobičajenu naknadu za tu vrstu posla (čl. 613. st. 2. ZOO-a). Ako se uzme u obzir da je tuženik otvorio dodatna 4 ugostiteljskih objekata u periodu od

1.3.2019. do 1.6.2019. (caffè bar, fast food, restoran i noćni klub) onda se rast naknade sa iznosa od 937,50 kuna u siječnju i veljači bez tih ugostiteljskih objekata, na 6.250,00 kuna u sredini sezone sa tim ugostiteljskim objektima, ukazuje kao logičan, primjeren, razmjern, a nikako pretjeran (kakvim ga pokušava prikazati tuženik).

15. Za plaće Hotela Jaska u mjesečnom iznosu od 124,43 EUR ni tuženik ne osporava naknadu jer tvrdi da je iznos platio tužitelju na ruke, ali to ne dokazuje. Isto tako tuženikovo osporavanje PDV-a zbog plaćanja u gotovini ovaj sud je već ranije otklonio u obrazloženju pod 12.

16. slijedom navedenog, sud je pozivom na odredbu čl. 590. i 613. st. 2. ZOO-a prihvatio tužbeni zahtjev, te je pozivom na odredbu čl. 451. st. 3. ZPP-a u cijelosti održao na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dospeljeća pojedinih računa, odnosno donio je odluku sukladno točki I. izreke presude.

17. Odluka o zakonskim zateznim kamatama na dosuđenu glavnici u točki I. izreke presude temelji se na odredbi čl. 183. st. 1. i čl. 29. st. 1. i 2. ZOO-a, a teče od dospeljeća prema utuženim računima, kako je to tužitelj ispravno zatražio.

18. Sud je rješenjem na ročištu 25.11.2024. odlučio da neće provoditi druge dokaze predložene po tužitelju (saslušanje svjedoka Andrea Ivanković, Ante Gabrić, knjigovodstveno vještačenje) i dokaza predloženih po tuženiku (saslušanje svjedoka Andrea Noshi) iz razloga suvišnosti. U postupku pred trgovačkim sudovima sud će, u pravilu, utvrditi odlučne činjenice na temelju isprava (čl. 492.a ZPP-a). Dokumentacija u spisu i saslušanje stranaka su dostatan dokaz za utvrđivanje odlučnih činjenica ovog predmeta.

19. Odluku o parničnom trošku sud je donio pozivom na odredbe čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a. Tužitelj je u cijelosti uspio u sporu u kojem je zastupan po punomoćniku koji je odvjetnik, pa je tužitelju priznat trošak prema Tarifi za slijedeće radnje u postupku:

- sastav prijedloga za ovrhu od 133,00 EUR (tbr. 11. t. 1.);
 - sastava obrazloženog podneska od 7.7.2023. i 25.9.2023. od 200,00 EUR za svaki (Tbr. 8. t. 1.) ukupno 400,00 EUR;
 - zastupanje na ročištu 29.11.2023. i 25.11.2024. od 200,00 EUR za svako (Tbr. 9. t. 1.), ukupno 400,00 EUR;
 - trošak PDV-a (25%) od 233,25 EUR (Tbr. 42), odnosno ukupno 1.166,25 EUR.
- Priznat mu je i trošak sudske pristojbe na presudu od 66,36 EUR sukladno Zakonu o sudskim pristojbama, t trošak javnog bilježnika prema računima na str. 16 i 23 spisa od 187,50 EUR.

20. Slijedom navedenog, sud je obvezao tuženika da tužitelju naknadi prouzročeni parnični trošak od 1.420,11 EUR, odnosno donio je odluku sukladno točki II. izreke presude.

21. Slijedom svega iznijetoga, sud je donio odluke kao u izreci presude.

Rijeka, 3. siječnja 2025.

Sudac
Nataša Vukić

Dokument je elektronički potpisan:
NATAŠA VUKIĆ

Vrijeme potpisivanja:
03-01-2025
11:54:48

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI
2.5.4.97=#130D48523838373835393634393537
L=RIJEKA
S=VUKIĆ
G=NATAŠA
CN=NATAŠA VUKIĆ

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi ovom sudu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Odluka o sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10 i 11. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 467. st. 1. ZPP-a).

Žalba ne odgađa ovrhu (čl. 467.a ZPP-a).

Broj zapisa: **9-30871-1a992**

Kontrolni broj: **082e9-c286e-02686**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=NATAŠA VUKIĆ, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.